

BIBLIOTHÈQUE
PUB. GENEVIÈVE

ST

RECUEIL
DE LETTRES
ET DISCOURS
ADRESSÉS
À DIVERS
PERSONNAGES
(XV-XVI.E S.)

LETTRE
DE CHRISTOPHE
COLOMB
DE INSULIS NUPERO
INVENTIS







Ex Bibliothecâ
quam 16000 Voll. constantem
huic Abbatiaë S Genovesæ Paris.
Testamento legavit Car Maurit.
LE TELLIER Archiep. Remensis.
Obiit anno 1710.



La pièce 9 de ce recueil est la
seconde édition de la traduction
latine de la Lettre de Cassiodore
relatant la découverte du Truisme
dumelle.

Elle a été imprimée par Stephani
Planck, à Rome en 1493, lequel
a également imprimé la 1^{re} éd.
mais en omettant au titre le nom
de la reine Isabelle.

Dans celle-ci, Planck a corrigé
cette omission, ainsi que le nom
du trésorier des Romains (actuel) et
c'est le no 4 de ma Bibliographie
Antique Valutifera.

Henry Harrison

3 juin 1892



les fiches portent pièces 1 à 6.
plus pièces 1 à 30.

P. 1 - Date de 1522.
 2 - id -
 3 - circa 1522
 4 - --
 5 - --
 6 - Date de 1522

Ces six premières pièces
 forment le 1^{er} à
 27 du vol. et
 sont toutes du XVI^e s.

Pièces incunables: n° 1(6) Daunou 463 - Pellechet 4090
 2(7) - 416 - 3230
 3(8) - omis - omis
 (cf. 2 autres av. D. 480 - 5060 et un 4^e ex.
 OE XV. 351 p. 12).
 4(9) Daunou 718 - 3862
 5(10) - 465
 6(11) - 675
 7(12) - omis Pellechet omis
 (cf. OE XV. 351 p. 27 - 1686)
 8(13) Daunou 710
 9(14) - omis - omis
 (cf. OE XV. 351 p. 22 - 5019)
 9⁺(15) - omis -
 (cf. OE XV. 351 p. 23 - 669)
 9⁺⁺(16) - omis
 (cf. OE XV. 351 p. 28 - 673)
 10(17) - 663
 11(18) - 665
 12-13(19) - 674 Pellechet 2048
 14(20) - omis
 (cf. OE XV. 351 p. 29 - 712)
 15(21) - 461 Pellechet 4816
 16(22) - 588 - 4433
 17(23) - 590 - 2836
 18(24) - omis mais sous le n°
 832 Daunou cite l'ex. [351] qui n'existe
 pas, et autre recueil: les Daunou ont une erreur
 19(25) - 534
 20(26) - 792
 21(27) - 419 coli à tort [351]?

T. S. V. P.

22 (28) . Daanou 717.
23 (29) - 287.
24 (30) - 313
25 (31) - 314
26 (32) - 466
27 (33) - 451

28 (34) *Pieu datie de* 1523
29 (35) - 1524
30 (36) - 1521.

~~x~~ ~~511~~

xyE 740

n^o 4 (9) Lettre de Christophe Colomb



(2)
Oratio Thome ex capitaneis de celleonibus ordinis predica-
tor theologie eximij professoris Comēdatarij monasterij beate
Marie de pietate dei ordinis cisterciē Cenaceñ. diocef. oratoris
rpiānissimi frācoz regis. ad Sixtū. iij. pon. max. in die oīm san-
ctoꝝ hībita in capella sacripalacij āno dñi Mccclxxiij.

Erce via copiosa est in celis. Math. v. c. Difficilimū sp
existimaui. Btissime pater. eū me hoīez exhibere q̄ 7 in
genij vībus 7 dicēdī pīta. digne de diuinis quicquā in mediū af-
ferre potuisset. Nā hic p̄sertim sacerrim⁹ loc⁹. clarissim⁹ cōuent⁹
7 admirāda materie grauitas. lratissimi nī p̄mis viri 7 hūanarū
diuinarūq; rez agnitiōe p̄clari. optare vident eloquiū. anīaduer-
to si q̄dez pontificiā maiestātē senatorū orbis excellentissimū splē-
dorē. doctissimoz insup viroz ingenia p̄clara. q̄ suspensis lūib⁹
7 erectis auribus aliqd voluptatis se arbitrant accepturos. hos 7
em̄ p̄se ferre videt sanctoz oīm immortalis atq; eterna felicitas
de qua mihi nūc habēdus est fmo Que cū me cū ip̄e x̄sare aīo de-
cidi viribus destituit⁹. 7 opp̄ssus a glā. Uez vbi anīaduerti inge-
nitā 7 incredibilē anī tui māsuetudinē clemētissime parēs qua ce-
teris facile p̄stas. aīm virib⁹ diffidentē erexi 7 ea maxie suasionē
induct⁹ addicēdū fidutiā accepi. Sz est materia qua grauis 7 hu-
meris meis plurimū dispēnā ea q̄ int̄ris sunt 7 in p̄spectu dif-
ficile inuenim⁹ 7 cū labore q̄ aut̄ in celis sunt q̄s inuestigabit. Sz
7 doctor gentiū Paul⁹ ait. Ocul⁹ nō vidit nec auris audiuit 7 in
cor hoīs nō ascendit. que p̄parauit de⁹ diligentib⁹ se. Archanas
q̄ppe dei ingenio ac p̄prijis sensib⁹ p̄phēdī mīme p̄nt Quare su-
pne felicitatis noticiā p̄rib⁹ diuīo mūere reuelatā enarrare si vo-
luero vt radi⁹ supcelestis vītatis ingenia n̄ra plustret orandū est
q̄ ad diuina capescada nos p̄nuptiores reddat 7 ad p̄seq̄nda for-
tiores. Neq; em̄ desiderari qd potest si penitus ignoret. Illi igit̄
supplicandū existio q̄ x̄bū dedit euāgelizātib⁹ v̄tute multa 7 lin-
guas infantiū facit disertas 7 quo sine nullū rite fundat̄ exordiū
cui⁹ maiestātē facili⁹ iclinandā arbitroz si tronū maiestatis ei⁹ an



gelico venerabimur ore hūili igit̃ ip̃az dei genitricē p̃ce flectam?
et tacitis vocib? Gabrielis salutatione p̃cemur. Ave maria.
¶ Preclarā toto terraz orbe latissimo sanctorū oīm solēnitatē. S.
po. i. hac mēorabili luce celebrādaz p̃scoz decreuit at̃q̃tas et q̃ io
cūde q̃ venerabilr quāq̃ duotissime recolēda sit dicēdū existiaui
Cōsueuere p̃ies singulorū sctōz mēoriā letis p̃plecti viscerib? ip̃is or
bis repatori gr̃as exhibētes ob bñficia scti illi? meritis ñre hūane
p̃cessa nature. hac x̃o celeberrīa die nō mō vni? sz toti? triūphan
tis curie spūuz recēsem? officia nobis adhuc p̃clitātib? diuīa mi
seratōe collata q̃ nllā spare merita nllā petere oīo p̃sūfissz. Quāto
igit̃ vnīuersi ordīs dignitas et cūctoꝝ p̃clara facinora p̃tidaris cu
iusq̃ p̃stant opib? tanto maiori ornatu. ardētiori affectu deuotio
ri demū leticia p̃pleti debem? et nobis gratulātes et eoz vere et im
mortali gl̃e p̃gaudere cupiētes. Vere inquā gl̃e quā illi iam possi
dēt et nos deo duce sum? q̃nq̃ visuri q̃ illis in spez et nobis in spe
q̃ maria q̃q̃ admirabilis sit triplici ex causa aperiendū duri.
Causa diuine cognitionis cum clara visione.
Causa diuine cōprehensionis cum secura possessione.
Causa diuine fruitionis cum excellenti delectatione.
Diuinā siq̃dez maiestatē obiectū dicim? act? bñfice p̃gnitōis p̃p
bētionis et fruitōis intellectui cōr̃ndens mēorie et volūtati p̃ pre
mio fidei spei et caritatis. Nā cū potētissimū deū finē esse oīs sub
stātie intelligētis et p̃secutōez arbitremur ad ip̃i? p̃tēplatōez intel
ligentiāq̃ oēz opaz studiūq̃ oē adhibendū cēseo. Is nāq̃ nec au
rib? p̃cipit. nec cernit̃ oculis. nec s̃mone p̃fert. mens eū sola p̃spi
cit intuet̃. sola q̃re mētis obtutus erigere ope p̃ciū existimo. vt ful
gidū lumē nullis innixū tenebris effulgeat et nobis x̃itatis radi?
elucescat. vel naturalis q̃ per rōez vel gracie. q̃ per reuelatōez vel
glorie. qui per clarā visionē. Naturali sana intelligētie inheretes
deū cognoscim? per singulas mūdi p̃riculas vbiq̃ splēdescere sui
q̃ adeo mortalib? noticiā p̃stare vt nō intelligere mō sed manib?
etiā ipsis si dicere phas sit liceat attractare. Nāz vndiq̃ ñris ocu
lis ei? obuersat̃ seq̃ incolat et obicit imago Unde et vas electiōis

Paulus romanis ait inuisibilia enim a creatura mundi per ea que facta sunt intellecta conspiciuntur sempiterna quoque eius virtus et diuinitas. Inuisibilia inquit. id est. potentia. Sapientia. Bonitas. Potentia. Certe si rebus magnitudinem speculari voluerimus luce clariorem intelligamus id diuinum esse posse a quo fluant vniuersa. Unde sapiens Vanus sunt homines in quibus non subest scientia dei et de his que videntur bona non potuerunt intelligere eum que est nec operibus attendentes agnouerunt quod esset artifex. Sed aut ignem aut spiritum aut citatum aerem. aut gyrum stellarum aut nimiam aquam. aut solem. aut lunam rectores orbium terrarum deos putauerunt. quorum si spiritus delectati deos arbitrati sunt sciatur quantum dignator eorum speciosior est Spiritus enim generator hec omnia constituit aut si virtutem et opera eorum mirati sunt intelligant ab his quam que hec constituit fortior est illis a magnitudine enim spiritus et creature cognoscibilis poterit horum creator videri vniuersum quippe mentis nutu non manibus fabricatur est operifex qui et si lucem habiteret inaccessibile homo tamen diuini operis inspector et ipsum rebus omnibus adesse et vitam et motum cunctis conicere conspiceret. Nam et animarum corpori preterea et ex motu et vita cognoscimus licet inuisibilis sit spiritus enim est. Eodem et modo deum speculari ratio suadet quod et Maronis dicta confirmant Principio celum terram camposque liquentes lucemque globum lune titaniaque astra.

Spiritus intus alit totumque infusa per artus.

Mens agitat moles et magno se corpore miscet.

¶ Dei sapientiam intueri facile poterimus. si solem ipsum si lune cursum si reliquorum siderum ordinem suspeximus. diuersorum namque diuersi sunt motus. Cuncta etenim in numero pondere et mensura in modo spiritus et ordine sapientissime collocauit attingens a fine usque ad finem fortiter et disponens omnia suauiter. Unde sapientissimus Job Sapienter est corde et fortis robore quis restituit illi et pacem habuit. qui transtulit montes et nescierunt hi quos subuertit in furore suo qui precepit soli et non oritur et stellas claudit quasi sub signaculo qui excendit celos solus et graditur super fluctus maris. Qui facit erumpere et oriona et hyadas et interiora austri. qui facit magna et incognabilia et mirabilia quorum non est numerus. Deus cuius ire resistere

nemo potest. et sub quo curuantur qui portant orbem qui extendit aquilonem super vacuum et appendit terram super nihil qui ligat aquas in nubibus suis ut non erumpant propter deorsum. qui tenet vultum solis sui et expandit super illud nebulam suam. Terminum circumdedit aquas usque dum firmatur lux et tenebre. Columnae celi contremiscunt et pavent adventum eius in fortitudine illius. repetunt maria congregata sunt: et prudentia illius percussit superbum. Spiritus eius oravit celos et obstetricavit eius manu eductus est coluber tortuosus. Utinam nobis facultas daretur ut aliis amiculo in sublimem aeris plagam volare possemus. Cerneremus siquidem terre soliditatem maris diffusionem fluxum fluminum aeris amplitudinem ignis actuitatem. astroz cursus celi rapidam velocitatem. Quod iocunda visionem. o dulce spectaculum. perfecto uno. eodemque luminum motu serie mundi totius comprehendere: et in sapientissimi artificis laudem essent omnino ora laxanda. Est si distincte magis prospicere volueris. Mercurium transmagistrum. id est. ter maximam aduertas. nam philosophus maximus maximus sacerdos: et rex maximus extitit. Hic in tanta hominum veneratione habetur est ut inter deos relatus sit templum quod numini illius constructum cum plurima hic inter philosophos primus a philosophis et meth. ad divinorum contemplationem se contulit. Primus de maiestate dei demonum ordine. et animarum mutationibus sapientissime disputavit. Cum sequitur orpheus. orpheo successit. Pythagoras. quem Philolaus est sectatus et Socrates divi Platonis preceptor nec ut philosophus sed veluti propheta loqui canitque futura. Nam eum lactantem inter vates annumerat. et Augustinus inter Sibillas hic cupiens mortales in dei cognitionem adducere ex hominis artificiosa conditio inquit ad Latium filium Aege filii circum spiritum humani corporis opificium cuius admonitione perdisce. quod tam pulchre imaginis conditor. quod oculorum pictor. quod nares auresque tornavit. quod labia distendit oris. quod nervos tendit atque ligavit quod irrigavit venas. quod ossa coegit solida. quod carnem pellicula tenui circum eunte preterit. quod digitos articulosque discrevit. quod fundamenta pedum extendit. quod perforavit poros atque meatus aperuit. quod splenem coegit atque prepsit. quod pyramidem impressit cordi figuram. quod iecoris porrexit fibras quod polmoni sculpsit fistulas quod honoranda corporis membra in

ri inquit Job. i. c. Preclaros illos cōsueuim⁹ appellare viros q̄ na
turalis sapiētie munere insigniti ceteris facile p̄stant. Vex excel
lentes illos existimauerim q̄ celestia ⁊ diuina p̄quirētes merue
rūt dei reuelatiōe ad fastigiū p̄uehī tearchice veritatis. Sed feli
ces beatissimos arbitror qui iam carnis molle deposita nō in cre
ature speculo vt p̄mi. nō infidei ⁊ scripturarū enigmatibus vt scōi
sed facie ad faciē diuināz lucē ac supercelestis essentie claritatē vi
dent nō vespertina nō matutina sed meridiana intuitiōe speculā
tur q̄bus merito dicit̄. merces v̄ra copi. est in celis. Merces inq̄
fidei v̄re que captiuū redegistis intellectū v̄rū in obsequiū xp̄i
copiosa est in diuini splēdoris cōtemplatiōe. q̄nq̄ vidistis ex par
te per fidē. nūc aut̄ p̄fecte cognoscitis p̄ sp̄z quēadmodū ⁊ cogniti
estis. Eadez p̄fecto est sp̄s seu forma qua ⁊ deū cognoscim⁹ ⁊ ab
ip̄o cogniti sum⁹. Non dū inq̄ Jo. appuit quid erim⁹ scim⁹ autē
qm̄ cū apparuerit similes ei erim⁹ qm̄ videbimus eū sicuti est. Et
quō similes. siles inq̄ Nam de⁹ videt ⁊ cognoscit seip̄m sicuti est
Et nos vt aq̄la dicit videbim⁹ eū sicuti est ergo siles erim⁹ Alias
quo pacto beari posset aīa. in est em̄ hoī naturale desiderii intel
ligēdi causaz cū intuet̄ effectū. Nō cū diuina essentia vel de⁹ ip̄e
sit prima oīm rez cā. si intellectus aīe rōnalis nunq̄ posset intel
ligēdo puenire ad p̄mā rez causaz esset inane nature desiderii ⁊
vanū qd̄ tñ ip̄i aīe a cōditore inditū est qd̄ ⁊ bonitati ⁊ sapiētie re
pugnat altissimi. Nam sapiēs inquit de⁹ ⁊ natura nihil faciūt fru
stra. Et itez Cuiuslibz intellectualis nature beatitudo in p̄fectis
sime sui optatōe potētes cōsistit. Supremū aut̄ in ea natura est in
tellect⁹ quare beatitudinē in nobilissima intellectus opatiōe p̄si
stere necesse est Ex nobilitate aut̄ rei intellecte nobilitas arguit̄
intellectiōis teste Arist. x. ethi. p̄fectissima inq̄ operatio visus est
visus bñ dispositi ad pulcerrimū eoz que cadūt sub visu. Dei aut̄
essentia oīm intelligibiliū excellētissima est q̄re in ip̄i⁹ cōtempla
tiōe beatitudo cōsistit. Si igit̄ dixerim⁹ aīaz in sua p̄fectissima
cognitiōe nequaquā puenire posse ad videndū in mediate diuinā
essentiā de necessitate sequet̄ in alio q̄ in deo beatitudinē n̄ram

fore qđ & falsuz esse & impossibile iudicam? eo qđ vltima pfectio rei
est qñ attingit ad suū principiū & vltimū finē qđ deū esse oīno cō
spiciū est Is em̄ ait. Ego sum alpha & o principiū & finis sed xp̄s
Paulo ante qđ mortis subiret imperiū ne discipuli per varios ab
ducerent errores dicit Pater clarifica filiū tuū vt filius t. clarifi
cet te sicut dedisti ei potestātē oīs caro. vt oīne qđ dedisti ei det
eis vitam eternā hec est autē vita eterna vt cognoscāt te solū deū
verum & quē misi tū Jesum xp̄m. & Job. videbūt faciem eius in iu
bilo. Tūc super oīmpotentē delicijs affluens & leuabis ad deū fa
ciē tuā. & ps. tūc. videb & habūda b gaudijs sēpit nīs & mirabilit̄ &
dilatabilit̄ cor tuū. Tūc diuine essentīe claritatē & btificū vide
bimus lumen. videbim? in qđ p̄em & filiū & s. s. Et quo naz modo
pater ab eterno intelligēdo seipm̄ pduxit verbū verā suī imaginē
patris substantiā atq; splendorē ipm̄ dico verbū dei virtutē & dei
sapīaz in quo sunt oīs thesauri sapīētiē & scīe dei absconditi Vī
debim? & spm̄ s. p modū volūtatis nō nature sed amoris ab vtro
q; pcedentē tria qđez supposita. tres ipostases. tres psonas. & quō
hec tria vnū sunt. vna substātia. vna essentia. vna natura. Intel
ligem? p̄is potentiā. filij sapientīā. & spūs san. clemētīaz. Tūc in
tuebimur quid sint pprietates quid relatōes qđ origines qđ no
titōes. qđ attributa qđ a ppriata qđ p̄pā p qđ differāt quō p̄sti
tuāt & q̄liter distinguāt Cernēus q̄ sit ratio creatōis dispositio re
demptōis affectio gloriātiōis nihil abditū absconditū nihil.
nihil incognitū patent secreta misteria clarescūt in luce cūcta vi
nent. o beata visio. o felix p̄teplatio. o beatificū spectaculū in quo
nedū quidē diuina vt dixi Sed & naturalia oīa infantis nupri
me baptizati aīa cognoscet & intelliget de celestib? plus qđ hermes
alburnasar vel ptolome? de naturalib? plus qđ pictagoras zeno vl
plini? De moralib? plus qđ stoici academie rultores vel peripate
tici & vt breui sermone cōcludaz oīa que ad eoz facient. btitudinē
clarissime videbunt qđ diuini? arriopagita altissimo sermone de
promisit Non em̄ iquit in cōmunicale est vlē bonū nulli existētū
sed in seipō sups bālem collocans radiū vniuscuiusq; pportionalē

ppatulo figurauit. q̄s obscena in obscuro p̄sus abdidit eaq; ab
aspectu cernentiū voluit secreta iacere. Videte sūme dei sacerdos
et aplissimī dñi quot diuīe artis opa in vna eadēq; materia dñō
strāt. singlaq; pulchra recteq; diuēsa necnō in p̄p̄is officiis dñā
q̄s. Nā singla finit. q̄lis m̄r q̄lis p̄r. Nōne sol? ip̄e inuisibilis de
us cūcta p̄p̄ia volūtate molit? est. Et em̄ cū statuā aut imaginē
absq; fabro v̄ pictore fieri nll? asserere audeat mirā mūdī hui? cō
structōez absq; p̄ditore cōstituisse putabim? Ecce clara rōne de
durim? q̄ sapiētissime sit oīpotens cuncta metitus.

Bonitas insup dei affatī cognoscit a creatura mūdī. ab hoīe
cui datū est oī cōicare nature Quēadmodū em̄ res pducunt in
esse p̄ potentiā. p̄ sapiāz gubernant et disponūt ita diuīa bonita
te p̄seruant et p̄ficiunt cui v̄itati theologoz x̄ter dionisi? alludit
p̄mo de di. no. Deus oīm est cā et p̄cipiū. et substātia et vita et deci
dentiū ab ip̄a est reuocatio et resurrectio Eoz aut q̄ ad deiformis
corruptiū prolapsa sunt reuocatio. et reformatio. Eoz aut q̄ scdm
q̄ndā cōmotōez in mūdaz mouent collocatio sancta Et stātū fir
matio et ad ip̄m sursum actoz suscitatio māductio. Et eoz que il
lūinant illuminatio Et eoz q̄ p̄ficiūt p̄fectōis p̄ncipat? et eoz que
deificant thearchia hactenus de dei naturali cognitiōe.

Uex si diuīe reuelatōis radiū aiaduenterim? oīū xp̄i zelātissi
me pastor. Ea q̄ de deo naturalis lumīs fulgore noscūt. Et si apd
phōs matia sint p̄pe nulla videbūt et vana et cū plurib? errorib?
referta Anaxagoras etn et Empedocles Plato et Epicur? Demo
crit? et mellisus Varro Alchademic? Stoic? zenō v̄ crispus Arist.
peripatetic? et Alexā. Possidonī? mathēa. et Euclides p̄rijs et op
positis dissensere snīs. quoz nūc errores v̄ referre v̄ refellere nul
li? opeprecīū arbitroz Nāz fide et certiores reddimur de diuinis et
longe maiori rez noticia p̄stam?. Ea q̄ppe q̄ humana rōe inuesti
gari p̄nt falsitati subici sepe nūero videm? q̄ eruditissimoz viro
rū p̄ria incōplurimis testat opinio. fidei x̄o splēdore illa cogno
scim? que p̄ria et ineffabilis v̄itas supra humanā rōez nobis reue
lare dignat. Cuiq; dēp̄me et ineffabili et ifallibī v̄itati q̄ de? est error

subesse m̃ime p̃ot. Eaz obr̃e Paul⁹ vas electōis ephesinā ortabat
eccl̃az. d. Non āplius ābuletis sicut gētes ambulāt in vāitate sen
sus sui tenebris obscuratū habētes intellectū alienatī a scia dei: et
conitijs ait. Loqmur dei sapiāz inter pfectos in ministerio quā
nemo principū hui⁹ mūdi cognouit. i. phōz. Plura qppe de diui
nis femella fidelis intelligit q̃ mūdi sapiētes q̃ cū deū cognouis
sent. nō sicut deū glorificauerūt aut gr̃as egerūt sed euauerūt in
cogitatioib⁹ suis et obscuratū est insipiens cor eoz dicētes em̃ se
esse sapiētes stulti facti sunt et mutauerūt gl̃az incorruptibilis dei
in filitudinē imaginis corruptibilis hoīs et voluc⁹ et q̃drupedū
et serpentū et pmutauerūt ṽitatē dei in mendaciū et colluerūt et ser
uierūt creature poti⁹ q̃ creatori q̃ est b̃ndictus in secl̃a Amē.
Et qz nō pbanerūt deū h̃ie in noticiā tradidit illos in re pbū sen
suz vt faciāt ea que nō pueniūt repletos oī iniquitate malicia. forni
catōe auaricia neqtia plenos inuidia hōicidijs ptentōe dolo ma
lignitate. Suffurones. detractores deo odibiles cōtumeliosos su
pbos ellatos inuētores maloz parētib⁹ nō obediētes insipientes in
cōpositos sine affectōe absq̃ federe sine misericordia. q̃ cū iusticiā
dei cognouissent nō intellererūt qm̃ q̃ talia agūt digni sunt mor
te et non solū qui ea faciūt sed cōsentiūt faciētib⁹. non ad hec ini
pia pphana et turpia fidei nr̃e lumē inducit. Sed piā docet atq̃ i
nocentē ducere vitā sancte religionis fundamēta iacit diuina cō
plecti suadet. Cohibet. vicia vere sapiētie et oīm ṽtutū ornamēta
largit̃ qd̃ diuis arriopata elegātī smone cōclusit ad Tbi. in p̃i.
de di. no. d. Nūc aut̃ o beate post theologicas p̃potiposes in diuio
rū noīm reſeratōez tranſeam⁹. Esto aut̃ nūc et a nobis eloqoz pre
diffinita lex ṽitatē de deo dictoz nos asseuerare nō in persuasi
bilib⁹ humāe sophie ṽbis sz in demōstratōe a sp̃itu motu theol
ogoz ṽtutis scōm quā ineffabilib⁹ et ignotis ineffabiliter et igno
te coniūgimur. scōm meliorē nostre rōnalis et intellectualis virtu
tis et operatiōis vnitiōnē hic de fide.
¶ Ecce hec ex pte dicta sunt viaz ei⁹ et cū vix parua sintillā smō
nis eius audierim⁹ q̃s potuerit tonitruū magnitudis illi⁹ intue

bilibus illuminatōib⁹ benigne sup̄apparet ⁊ ad possibīlē ip̄i⁹ p̄tem
platiōez ⁊ cōiōnē ⁊ assumulatiōez extendit sc̄tās mētes q̄ ip̄i sicut
est phas ⁊ vt decet sanctos se immittūt ⁊ neq; ad sup̄i⁹ q̄ cōueni
ens est data dei ap̄itōe sup̄be p̄summūt neq; ad inferi⁹ ex subie
ctiōe ac pei⁹ plabunt. Sed firme ⁊ indeclinabiliter ad radiū ip̄is
sup̄splendentē extendunt p̄mensurato amore cōuenientiū illumi
nationū cū reuerentia sancta ⁊ caste ⁊ sancte alis eleuant.
Diuinā p̄phensionē assignam⁹ cū secura possessione mēorie corr̄n
dentē p̄ spei recognitiōe. Paul⁹ sic currite vt p̄phendatis Splen
dor q̄ppe diuine claritatis cū p̄ similitudinē nō videat sed p̄ essentia
efficit quodāmodo in ip̄o intelligēte ex intellectu aut ⁊ re intellecta
fit vnū Unde ⁊ saluator ait ego claritatē quā dedisti in dedi eis
in spe v̄z vt om̄es vnū sint sicut tu pater in me ⁊ ego in te ⁊ ip̄i in
nobis vnū sint sicut ⁊ nos vnū sum⁹. Ex eo aut q̄ ip̄m cognitū cō
p̄hendit in cognoscēte cōprehensionē dicim⁹ spei corr̄ndentē que
iā in re possidet q̄ddiu expectauit Expectās inq̄t expectaui dñm
⁊ intēdit mihi. ⁊ in cāticis dicit Quesiui quē diligit aīaz. q̄siui eū
⁊ inueni nec dimittā q̄ secure possideo ⁊ eo sūmo bono p̄uari mi
nime possuz. Nā cū beatitudo sit stat⁹ oīm bonoz agregatiōe p̄fe
ctus a felice om̄e malū excludere debet. timor aut amittēdi felici
tatē cū aīaz dolore afficiat vel tristitia malū est ⁊ a statu x̄o felici
tatis alienū q̄re ad verā b̄ritudinē nc̄ce est hoīez certā opinionē
h̄re se nunq̄ amissuz bonū q̄d h̄z. h̄ac aut opinionē verā v̄l f̄lāz ne
cesse est. Si x̄a ergo x̄m est q̄ nunq̄ felicitate illa p̄uant. Sin ar
f̄lā sit h̄o ip̄m malū eē d̄clarat Arist. vj. ethi. nā quēadmodū v̄z ē
bonū intellect⁹ ita ⁊ falsū malū ip̄i⁹ est nō igit ille felix q̄ f̄lē aliq̄
de re opinat. Preterea ip̄ossibile esse deducit aliquē diuinā essen
tiā videntē velle eā non videre cū sit sufficiētissimū bonū imo oē
bonū n̄līm h̄ns incomodū ⁊ cūctis desiderabilib⁹ replēs aīaz satia
bor inq̄t dauid cū appuerit gl̄a tua nō ergo illā pp̄ria volūtate di
mittet. Sz nec deo volēte p̄nt p̄uari felicitate felices. Subtractōez
q̄dez celestis b̄ritudinis maximā esse penaz haud dubitam⁹ q̄ a
iusto iudice deo infligi nō pōt nisi p̄ maxia culpa in quaz cadere



impossibile est qui essentiā dei vident. Ad hāc quippe visionē de
necessitate sequit̃ rectitudo volūtatis qua stāte peccatū esse non
potest. Certiores igit̃ effecti sunt qz deo opante felicitatē perdere
non pnt. qre securi de possessione supne felicitatis existūt. Unde
Matb. xxv. ibūt hīj in suppliciū eternū iusti at̃ in vitā eternā. Et
quidā ex p̃ribus in celestib⁹ regnis pax ⁊ at̃ s hnt flores suos q
bus milites xp̃i coronant̃. Dei em̃ in ineffabilis ⁊ in mēsa bōitas
etiā hoc puidit vt laborū quidē tps ⁊ agonis nō extēderet aut lō/
gū faceret aut et̃ nū s3 breue ⁊ vt ita dicā momētaneū. vt ī hac bre
ui ⁊ exigua vita agōes essent ⁊ labores in illa x̃o celesti eterna es
set corona: ⁊ p̃mia meritorū puidit qdem vt labores cito finirent̃
meritorū x̃o p̃mia sine fine durarēt ⁊ post hui⁹ mūdi tenebras vi
suri essent cādidiſsimā lucē ⁊ accepturi maiorē cunctarū passionū
acerbitatib⁹ beatitudinē. Testāte hec Ap̃os. Nō sunt cōdigne pas
siones hui⁹ t̃pis ad. f. g. qre in. n. Nō igit̃ nos tedeat laboris cui
tāta succedit qes nō pigeat viriliter pugnare qbus eterna corōa
debet̃. Lota animi virtute certem⁹ vt victorie palmā reportātes p
benni triūpho gaudeam⁹. qui autē carnis illecebris emolliti vir
tutū exercitia neglexerint aut insatiabilis cupiditatis cōpedibus
iligati celestia despiciūt aut si ambiōib⁹ inflati diuina poster/
gāt cū eorū finis aduenerit vite arbitroz dicturos heu ppter t̃pa/
lē nephandāq; leticiā. heu ppter modicā ⁊ labilē glāz de vera glo
ria cecidim⁹. ppter modicū t̃ps ppetuo igne cōsumimur p modi
ca esca padili dapib⁹ p̃uati sum⁹. ppter diuitias parituras diui
tias celestes amisim⁹ in seculo oīa possedim⁹ ⁊ letati sum⁹ nūc p/
ter penas nihil habem⁹ ⁊ mēte celū felicesq; vidētes dicēt. Illi autē
qui tūc nō possiderūt nūc exaltant̃ ⁊ q̃ ieiunauerūt nūc saturant̃
q̃ caste degerūt nūc in celesti thalāo letāt̃. q̃ seminauerūt inlachry
mis in gaudio metūt q̃ p̃tēpserūt terrena pcipiūt celestia. felices
illi et̃ naliter eternaliter nos infelices. bti illi ppetuo ppetuo nos
miseri. illi immortalī glā letant̃. nos sempiterni ignis flāma torq̃
bit. Alio certe me trahit q̃ instituisse oīo. decreuerā beatorū recē
sere gaudia nō damnādoz lugere aut deplorare misērias. sed cū



securos pbaueris de sua gloria felices oppositū adduxi vt vitas
mentibus fortius illaberet.

¶ Postremo diuā fruitiōē dicendū assupserā cum excellenti de
lectatiōē voluntati correspōdentē p caritatis retributiōē. Maxi
mā siquidē delectatiōē in potētia cōsequi necesse est eū ei p̄sen
tāz et cōiungit maximū delectabile mō dicim⁹ ip̄am sup substanti
alez deitatē intra intellectū esse intelligentis et volūtati p̄sentatā
sub ratiōē summi boni eandēq; volūtātē in ip̄az diuine et infini
te bonitatis abyssum adeo inmersam vt fiat quedā mutua pene
tratio per amorē ad quā sequit⁹ fruitio que nihil aliud est q̄ sum
mo bono clara visione perfecto amore inherere ppter seipm. Flaz
et perfecta dei cognitiōē et ardentissima dilectiōē causari dicim⁹
in voluntate beatorū summā et inuenerabilē voluptatē que oīm
eorū superat iocunditatē. Nam torrente voluptatis sue refecit il
los deus vt diuinorū interp̄es arriopagita. testatur primo de. di.
no. tunc autē quādo incorruptibiles et immortales erim⁹ et christi
formē et beatissimū conseqmur finē semp cum dño scōm eloquiūz
erim⁹ visibili ip̄ius dei aperitiōē manifestissimis splēdorib⁹ circa
nos splēdoribus refulgēte sicut circa discipulos in illa diuinissima
trāformatiōē. Intelligibili autē luminis datione ip̄ius impassi
bili et in materiali mente p̄cipientes. et super mentē vnitōē ignotis
et beatis immissiōib⁹ super clarorū radioz in diuiniorē imitati
one super celestiū mentium nam equales angelis erimus vt veri
tas dicit eloquiozū id est filij dei resurrectionis existentes. Uaca
bunt spiritus illi felices iugiter dei laudib⁹ qui erit omnia in om
nibus et in optimi conditoris laudem et in enarrabilis pulchritu
dinis delectatione succensi ineffabili voluptate letabuntur Uide
bunt angelicos spiritus triplici sancto principatu trīs ter distin
ctos in ordines hi sunt angeli. archāgeli. principat⁹ virtutes. po
te states. et dominatiōes. troni. cherubin et seraphin. hij omnes et sin
guli nomie sunt specie et natura distincti. Cuilibet em̄ āgeloz p
priū nomē est qui nūerat mltitudinē stellaz. i. angeloz et oib⁹ eis
noīa vocat. Nam oīm erūt nobis nomia clara. Singulis singula

angelorum ordinis

sunt officia diuina bonitate distributa Quid erit orbis impatri-
cem. celi reginā dominā angelorū. patris sponsam filij matrē san-
cti scilicet diuinū habitaculū intueri. Super hec patriarchis pro-
phetis apostolis ip̄is ac martiribus cōsociari ineffabile est om̄es
videre omniū habere noticiā diligere om̄es diligūt siquidem de-
um plus q̄ sepius: et inuicem tanq̄ seipsos: et deus illos diligit
plus q̄ illi seipsos. O beatam. o felicem. o diuinam pertuāq̄ vitā
Ecce Sixte beatissime pontifeu. maxime. ecclesiarum ch̄isti excel-
lentissime. princeps totius orbis moderator optime et pacis emu-
lator. Ecce inq̄ qualis pro laboribus merces. quale procertamine
premium qualis prouiciorum victoria triumphus. Deu viri mor-
tales toto nimirum lacrimarum fonte lugendi: qui neglecta tan-
ta felicitate q̄ precipites in mortem penasq̄ querunt quibus ex-
clamans dico. O miseri filij superba Adam stirpe progeniti. ceno-
libidinum pestilenter infecti animaduertite ne vos calligo ceci-
tatis inuoluat. Expergiscimini cum vobis haud quāq̄ desit im-
mortalitatis consequende facultas. Asciscite eternitatē corrupti-
onem fugite et brauium superne felicitatis complecti cum sanctis
tota virtute cōtendite. Det ille graciā qui velle dedit. Sit illi cla-
ritas et imperium celo terraq̄ ponto et inferis qui inaudita clemē-
tia tot tātisq̄ muneribus nr̄az voluit glorificare naturā.

Finis.















